

عنوان مقاله:

بررسی روانشناسی سیاسی در ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی رضائی - دانشجوی کارشناسی علوم سیاسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

علی ایلخانی پور - استادیار گروه علوم سیاسی دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

روانشناسی سیاسی عنوانی بوده که به واسطه فرهنگ سیاسی خاص حاکم بر ایران، اهمیت بسیار زیادی در تاریخ ایران داشته و در هر دوره با وجود تشابهات، دارای تفاوت‌هایی نیز است و شخص حاکم (پادشاه) باتوجه به ویژگی‌های روانشناختی خود سیاست‌های مخصوص به خود را داشته است. روانشناسی سیاسی از لحاظ آکادمیک حوزه‌های بینارشته‌ای بوده که زیر مجموعه علوم سیاسی و روانشناسی قرار می‌گیرد و باتوجه به مولفه‌های روانشناختی فرد دارای قدرت سیاسی، اقدامات سیاسی او را بررسی کرده و مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در پژوهش حاضر با روش توصیفی - تحلیلی سعی بر ارائه مفهومی جامع از روانشناسی سیاسی، نگاه به خشونت در این حوزه، روانشناسی سیاسی رهبران سیاسی و سابقه تاریخی آنها در ایران بوده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که روانشناسی سیاسی موضوعی مهم بوده که می‌تواند تعیین کننده سیاست‌های حکومت و شخص حاکم باشد که تمامی اختیارات در دستان او قرار دارد و می‌تواند سرنوشت یک کشور را مشخص کند.

کلمات کلیدی:

ایران، پادشاه، خشونت، رهبران سیاسی، روانشناسی سیاسی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1698584>

